

De kaalkop

Voor dit spel heb je drie à twaalf spelers nodig. Neem volgende kaarten weg uit een spel van 32: hartenboer, ruitenboer en klaverenboer; er blijft dus enkel schoppenboer over; dat is dan de arme « kaalkop ». Alle kaarten worden verdeeld. Het heeft geen belang of een of twee spelers enkele kaarten meer hebben: wat telt is het feit dat er geen kaarten overblijven. Het gaat erom kaarten van dezelfde kleur twee per twee te verzamelen, d.w.z., ze met elkaar te « trouwen »: ofwel trouwt men kaarten van dezelfde waarde, de zeven, de acht... twee aan twee, ofwel de kaarten van dezelfde kleur en de kaarten van dezelfde waarde: hartenvrouw en ruitenvrouw, schoppenzeven en klaverenzeven. Elke speler kijkt zijn spel na en voert de huwelijken uit; daar er ongelijke kaarten overblijven, houdt iedereen zijn spel in de richting van zijn rechterbuur (zonder ze te tonen, natuurlijk!), om kaarten uit te wisselen en zo nieuwe huwelijken te kunnen sluiten. Hij die na alle huwelijken blijft zitten met de schoppenboer, is de verliezer. Daar de schoppenboer de enige boer in het spel is, kan hij niet trouwen: hij blijft in de handen van de verliezer die tot « kaalkop » uitgeroepen wordt. Zijn vrienden hebben nu het recht hem een opdracht te geven om zich vrij te kopen.